

som jeg er sikker paa, at ogsaa Regeringen vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, sker jo igennem Afstemningerne over de Bevillinger, som i Henhold til den Plan, der lægges, opføres paa Finanslovforslaget. Det bliver jo i meget høj Grad betydningsløst, hvis man saa alligevel har en hel Masse i Form af Genbevillinger, thi saa ere vi i Virkeligheden ikke Herrer over det, og saa ere vore Afstemninger over, hvorvidt der skal bevilges $\frac{1}{2}$ Mill. eller 3—4 Mill. Kr. til et bestemt Arbejde et enkelt Aar, for saa vidt betydningsløse. Thi Bevillingsmagtens Indflydelse er i saa Henseende overordentlig ringe, naar Administrationen har et saadant Oplag baade af Penge og Arbejde, at den et Aar, hvor vi mene, at der kunde være Grund til ikke at sætte alt for meget i Gang, kunde tage af det tidligere ophobede. Jeg siger, at ud fra disse Betragtninger er det, at jeg er meget taknemmelig for, at man endelig i Aar er naaet frem til at faa saa nær opbrugt de Bevillinger, som have været gentagne Aar efter Aar paa Tillægsbevillingsloven sammen med det, som har været bevilget paa selve Finansloven.

Der er et enkelt Punkt, som jeg ønsker at tage frem, det er ogsaa paa § 27 II., hvor jeg paa Forhaand vil gøre den Bemærkning, at jeg meget vil forvare mig mod at rette en Kritik mod den nuværende og for den Sags Skyld heller ikke imod tidligere Ministre for offentlige Arbejder. Finansministeren gjorde allerede ved Finanslovforslagets Forelæggelse eller rettere ved sin Omtale af Statsregnskabet opmærksom paa, at der paa § 27 II. var en enkelt Post, som var overskreden med tæt op imod 1 Mill. Kr. Det er en Konto B. a., som hedder „Erstatning for Tab og Skade ved Jernbaneanlæg“, og hvortil der er og gennem en Aarrække har været budgetteret 200,000 Kr. Der er i Aar paa Statsregnskabet brugt 1,174,000 Kr. Finansministeren sagde om denne Overskridelse, at den hænger sammen med Københavns Personbanegaard og har Hjemmel i Loven om Grunderhvervelser til Københavns Personbanegaard. Denne Lov om Grunderhvervelser til Københavns Personbanegaard blev vedtagen her i Slutningen af April 1903. Nu synes jeg nok, man med nogen Ret kunde have ventet og forlangt af Jernbaneadministrationen, at denne enten i Sommeren 1903, da den lagde Budgettet for 1904—05, eller i hvert Fald under Finanslovbehandlingen i 1903—04 til en hvis Grad havde vidst, at der vilde blive Brug for, om ikke just 1 Mill. Kr.

mere end budgetteret, saa dog betydelig mere. Jeg vil ikke kritisere og anker slet ikke over, at man har skyndt sig. Jeg gaar ud fra, at det er Ekspropriationer, der have voldet Overskridelsen, men der foreligger kun meget lidt oplyst om Sagen, idet jeg kun ved, hvad Finansministeren udtalte om denne Sag. Gennem Finansministerens Udtalelser har jeg faaet at vide, at det er noget, som hænger sammen med Københavns Personbanegaard, og da der jo er Tale om Grunderhvervelser, gaar jeg altsaa ud fra, at det er Ekspropriationer. Jeg vil ikke i mindste Maade kritisere, at man skynder sig at ekspropriere de paagældende Arealer, det er temmelig sikkert baade ønskeligt og ogsaa nødvendigt af Hensyn til Statskassen, men jeg vil alligevel have Lov til til en vis Grad at anke over, at man ikke har været mere forudseende, men at man lader os behandle Finansloven uden i mindste Maade at gøre opmærksom paa, at der vilde udkræves en lille Mill. Kr. mere end sædvanlig. Dette viser atter, at hvis der ikke er et godt Samarbejde mellem Administrationen — og jeg bruger med Flid Ordet Administrationen, fordi jeg vil ikke just have det lagt over paa den enkelte Minister — og Lovgivningsmagten, kan det let gaa saadan, at vor Finanslovbehandling bliver af den Natur, at vi i Virkeligheden tabe Interessen for at faa et Budget, der saa vidt muligt er normgivende for det vedkommende Aars Udgifter og for de Arbejder, som skulle udføres. Dette, at man pludselig paa et enkelt Omraade i Henhold til bestaaende Love kan bruge næsten 1 Mill. Kr. mere, gør, at man uvilkaarlig siger til sig selv: Hvad Betydning har saa egentlig alt det Arbejde haft, som vi have udført for at faa et Budget med Balance, for nu kommer der pludselig dumpende i et enkelt Aar 1 Mill. Kr. mere paa en enkelt Post? Det virker ikke til at skabe Interesse for vor Budgetbehandling, at noget saadant bag efter viser sig at kunne finde Sted.

Jeg vil i denne Sammenhæng paa ny gøre opmærksom paa, hvad jeg mange Gange tidligere har gjort, at der temmelig sikkert er noget uheldigt i den Maade, hvorpaa Revisionsforholdene ere ordnede, derved, at vi i Ministeriet har en Talrevision, hvorefter det varer to tre Aar, førend Statsrevisionen kommer til at behandle de paagældende Spørgsmaal. Der er derfor god Grund til at have sin Opmærksomhed henvendt paa en Omordning af Revisionen. Jeg har tidligere talt om